

โดย อูจี สตีเวนสัน อีเวลล์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่เนเธอร์แลนด์

มารีเปิดกล่องเครื่องประดับเพื่อดูหินสวยๆ ของเธอ
เธอถือไว้ในมือที่ละกอน ก้อนสีแดง สีเขียว และ
สีขาวใส

คุณย่าเกาะประตูห้องนอน “พร้อมจะไปหรือยังจ๊ะ?”
“ค่ะ!” มารีเก็บหินไว้ในกล่องเหมือนเดิมอย่าง
ระมัดระวัง

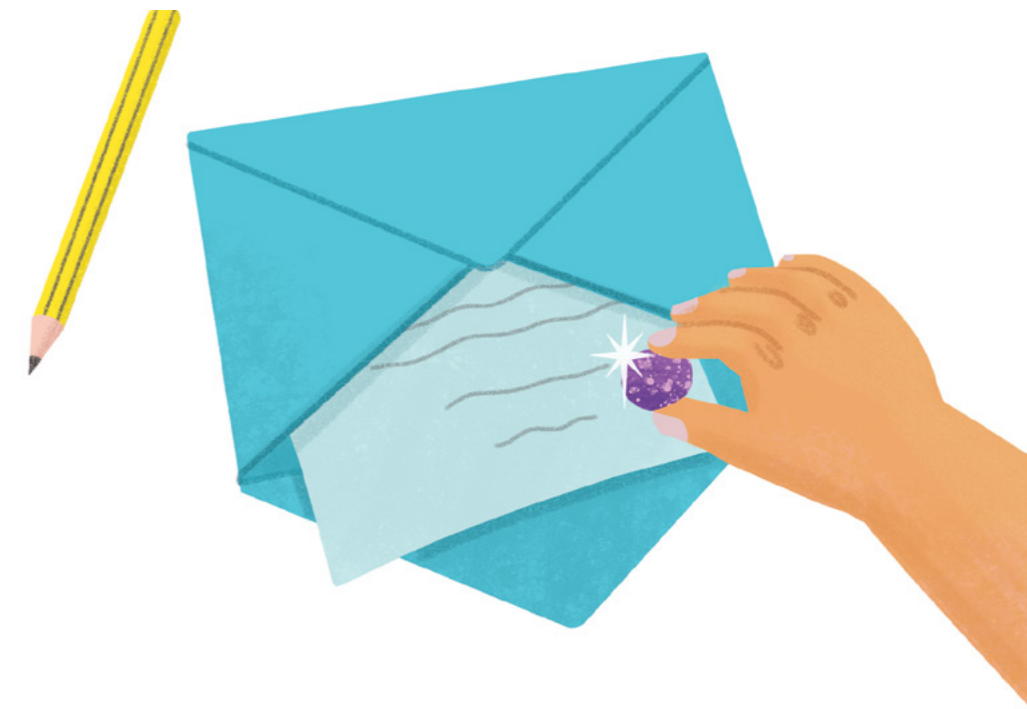
คุณย่าจะพามารีไปห้องสมุด ไม่ใช่แค่ไปดูหนังสือ
แต่มีการจัดแสดงหินพิเศษที่นั่นด้วย! มารีรู้สึกตื่นเต้น
เมื่อรถบัสมาถึงห้องสมุด มารีกับคุณย่าเดินเข้าไปข้างใน
พวกเธอเห็นหินสวยๆ วางเรียงอยู่บนโต๊ะหลายตัว บางก้อน
ผิวเรียบแวววาว บางก้อนมีรูปทรงน่าสนใจ
“ดูหินก้อนนี้สิ!” คุณย่าชี้ให้ดูคริสตัลก้อนใหญ่ มีหนาม

หินสีม่วงแวววาว

ถ้าเธอบอกความจริง
คุณพ่อจะโกรธหรือเปล่า?

ภาพประกอบโดยเค็ ฐูช

แหลมเล็กๆ สีนํ้าเงินยื่นออกมาทั่วกอน
โต๊ะอีกตัวมีหินกลมกอนเล็กจิวจำนวนมาก มารีมอง
ดูทุกสี ตรงปลายโต๊ะมีหินสีม่วงผิวเรียบแวววาวกอน
เล็กๆ วางอยู่
ฉันยังไม่มียหินสีม่วงเลย มารีคิด หินสีนี้จะทำให้
คอลเลกชันของเธอมีครบทุกสี
มารีมองไปรอบๆ คุณย่าอยู่ที่โต๊ะอีกตัวหนึ่ง ไม่มีใคร
อยู่แถวนั้น และคงไม่มีใครรู้ถ้าหินเล็กจิวกอนนี้หายไป?
มารีหยิบหินกอนนั้นมาใส่กระเป๋า
คืนนั้นมารีเข้าอนพร้อมหินสีม่วงในกล่องเครื่อง
ประดับ
“พร้อมจะฟังเรื่องเล่ากอนนอนหรือยังจ๊ะ?” คุณพ่อ
นั่งอยู่บนเตียงแล้วเปิดนิตยสาร เพื่อนเด็ก
มารีซุกตัวอยู่ในผ้าห่มและฟัง เรื่องนี้เกี่ยวกับเด็กผู้ชาย
คนหนึ่งทีกลับใจหลังจากเลือกผิด
ขณะที่คุณพ่ออ่าน มารีรู้สึกท้องไส้ปั่นป่วน เธอนอน
ตะแคงแล้วพลิกไปมาบนหมอน แต่รู้สึกไม่ดี และไม
สามารถหยุดคิดเรื่องหินสีม่วงได้เลย
คุณพ่อเล่าจบแล้ว “ลูกโอเคหรือเปล่า?”
มารีไม่รู้ว่าต้องทำอะไร ถ้าบอกคุณพ่อท่านอาจ
จะโกรธ
แต่ท่านอาจจะรู้วิธีช่วย
มารีค่อยๆ คลานลงจากเตียงไปหยิบหินสีม่วงออกมา
จากกล่อง “วันนี้หนูเอาหินกอนนี้มาจากห้องสมุดค่ะ”
มารีน้ำตาไหล “หนูขอโทษจริงๆ”

คุณพ่อกอดเธอ “มันคืออยู่แล้วที่บอกความจริงกับพ่อ
พ่อภูมิใจในตัวหนูเพราะหนูกล้าซื่อสัตย์”
ห้องของมารีเริ่มรู้สึกดีขึ้น คุณพ่อไม่โกรธ!
“และเพราะพระเยซู เราจึงกลับใจได้ เหมือนใน
เรื่องเล่า” ท่านบอก “เราเอาหินไปคืนห้องสมุดดีไหม?”
มารีหลับตาแน่น “ไม่ค่ะ! พวกเขาต้องโกรธแน่”
คุณพ่อวางมือบนบ่าเธอ “พวกเขาอาจจะโกรธนิด
หน่อย แต่พ่อคิดว่าพวกเขาจะดีใจทีลูกเอาไปคืน และ
จะทำให้ลูกรู้สึกดีขึ้นมากด้วย”
มารีสูดหายใจและพยักหน้า “โอเคค่ะ”
มารีหยิบกระดาษแผ่นหนึ่งออกมาและเริ่มเขียน
จดหมาย “หนูขอโทษทีเอาไปค่ะ” เธอเขียน “หนูไม่น่า
ทำแบบนั้นเลย หนูอยากทำให้ถูกต้อง”
เธอเอาจดหมายใส่ซอง แล้วเอาหินสีม่วงกอนเล็กจิว
ใส่ไว้ในซองด้วย
“เราจะเอาไปคืนพรุ่งนี้” คุณพ่อพูด “ตอนนีูลูกรู้สึก
ยังงัยบ้าง?”
“ดีขึ้นค่ะ” มารีบอก “แต่มีอีกอย่างทีหนูต้องทำ”
มารีคุกเข่าข้างเตียงและสวดอ้อนวอน “หนูขอโทษ
ทีเอาหินกอนนั้นมา” เธอกล่าว “หนูจะไม่ขโมยอีก
ขอบพระทัยทีทรงช่วยให้หนูกล้าหาญและซื่อสัตย์”
ขณะกลับขึ้นเตียง มารีรู้สึกสงบ พรุ่งนี้เธอจะทำสิ่ง
ถูกต้อง เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูจะทรง
ช่วยเหลือเธอ เพราะพระองค์ ทุกอย่างจะโอเค ●